

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Jgnatius & ceteri Patres de constituenda Societate deliberant. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

atque ad optata hæreticorum lustra popinasque se contulit.

Ignatius & ceteri Patres de constituenda Societate deliberant. CAP. IX.

HAc igitur falsæ accusationis procella Ignatius sociiq. defuncti, primum omnium (vt æquum erat) ingentes & vniuersi communiter, & singuli priuatim egere diuinæ clementiæ gratias: deinde, partim quòd aliqui subinde ad Ignatij institutum aggregabantur; partim etiam quòd inaudierant, aliquot è suo numero varias in vrbes atq. prouincias iam tum rogatu Principum à summo Pontifice destinari; visum est faciendum, vt de stabilienda quàm maxime ad Dei gloriam, salutemque animarum Societate primo quoq. tempore inter se consulerent. ad eam quippe diem, communitantū officio ac pietate ducti, sine certis & propriis legibus ac magistratibus vixerant. Ergo precationibus, ieiuniis, & sacrificiis in eam rem quàm accuratissime adhibitis, quotidianæ vitæ munera laboresq. ita partiti sunt, vt diurna tempora Dei verbo, consuetisq. functionibus; nocturna vero priuatis inter se colloquiis, & necessariæ consultationi darent. Prima igitur nocte quæsitum est, vtrum Pontificis iussu digressi, prout se daret occasio, suam quisq. sine aliorum consensu vel respectu rem agere; an potius, quamquam corporibus locisq. disiuncti, animorum tamen conspiratione, & meritorum communionem, vt adhuc, fuerant, sic in posterum coniuncti esse deberent. Dictisq. sine variatione sententiis, nullum fuit dubium, quin tam suavis, tamq. arcta societas,

H iij Dei

Dei prorsus munere ex tam diuersis moribus linguisq. coalita, omni conatu studioq. retinenda foret; tum ne qua Spiritui sancto iniuria fieret, à quo diuinitus fuerant in eam consensionem adducti; tum vero, ne concordia atq. vnitatis bonum amitteretur, quo nihil est ad res magnas atq. arduas moliendas, & obstantia quæque perrumpenda, valētius. Cum hæc & alia multa in eam sententiam ingenti alacritate & gaudio spirituali pro se quisque dixisset, magnopere incensus ad mutuam caritatem & beneuolētiā animis, cœtus ille dimittitur. Proximo deinde confessu de religione relatū est, placeret ne ad vota duo Paupertatis Castitatisq. rite suscepta, tertium perpetua item Obedientiæ adiūgere, & è suo corpore eligere, qui ceteris ampla cum potestate præesset. In eam rem, quod maioris momēti videbatur esse, diem proferri placuit, spatiumque seorsum singulis ad deliberandum dari, atq. interim instauratis precationibus & sacrificiis, diuinæ sapientiæ lumen opemque diligenter exposci. Vt igitur eius consultationis dies aduenit, omnium in vnum congruere sententiæ, quandoquidem Christum Dominum ac magistrum sibi pro viribus imitandum cuncti susceperant, quoniam ille sese perfectum atq. integrum holocaustum Deo parenti pro salute humani generis obtulisset, prorsus oportere vt ipsi quoq. pro suo modulo Christū effingerent: ac quemadmodum singulorum corporis bona per volūtariam inopiam, corpus ipsum per castimoniam Deo immolatū esset; sic animus quoq. ante cœlestes aras per obedientiam spiritualis victima caderet, præsertim cum hoc sacrificio nullum diuinę maiestati gratius aut suauius esse constaret. Ergo sine controuersia deligendum videri, cui omnes in terris
tamquam

tamquam Christo parerent; cuius in verba iurarent; deniq. cuius sibi nutum ac voluntatem instar diuini cuiusdam oraculi ducerent. His ita constitutis, deinceps quæsitum de huius ipsius potestate, vtrum certo dierum spatio definitam, an vero perpetuâ esse oporteret. Perpetuam esse placuit omnibus, idq. cum alias ob causas, quas commemorare hoc loco necesse nō est, tum vero vt negotia grauiora, quæ ad conficiendum non modo plenæ libertatis, verum etiam longi fere temporis indigent; leniter, & ex animi sui sententia posset ad exitum sine vlla trepidatione perducere. Additū ad hæc, vt Societatis candidati, cum aliis experimentis, tum vero præcipue spiritualibus exercitationibus, peregrinatione, & infimis publici alicuius valetudinarij ministeriis probarētur. Itemque, vt quicumq. Societatis instituta profiterentur, ij ad tria solemnia vota, quæ nobis cum aliis dicatis Deo familiis fere communia sunt, quartum nominatim adiungerent; quascumq. ad fidelium vel infidelium terras Christianæ rei causa Pontifici maximo ipsos mittere placuisset, eo sine vlla tergiuersatione, atque adeo sine vlla non modo mercede, sed ne viatici quidem petitione proficiscendi. ac simul, concepta verborū formula sese obstringerent, puerili ætati per catechesim erudiendæ; quòd hoc remedio nullū ferme efficacius foret ad intemeratam fidem tuendam, ac prauæ religionis prohibenda contagia. Atque hoc maxime quarto voto à ceteris religiosis minima Societas nostra distinguitur. Hæc igitur & alia id genus nonnulla per eos dies ab Ignatio patribusq. decreta sunt: eidemq. Ignatio negotiū datum, vt ea in summam redacta, Pontifici maximo primum Apostolica auctoritate sancienda atq. approbanda proponeret;

deinde

deinde vt eadem ipse postea per otium fusius explicaret ordinaretque, & quàm accommodatissimas ad Societatis vocationem & spiritum leges canonesq. perscriberet.

*Patres in varia loca Pontificis iussu
discedunt. CAP. X.*

Vb hæc ferme decreta, Pontifex maximus aliquot operarios ab Ignatio in varias agri Ecclesiastici vineas postulauit. Id nostræ Societati fuit Apostolicæ peregrinationis exordium. Rainutio Farnesio Cardinali, eximia spe summæ virtutis adolescēti (qui multo deinde post, matura virtute vir, Bononiensis Episcopus obiit) per eos dies cum amplissima potestate legatio Parmensis obuenerat. Huic, Pontificis iussu, legationis comites, & rerum spiritualium administri duo, Petrus Faber, & Iacobus Laines ab Ignatio dati: Senas vero in Etruriam, Paschasius ad instaurandam sacri cuiusdam cœnobij disciplinam ab eodem Pontifice missus est. In Ænariam seu Inarimem insulam, pacificationis gratia non leuis momenti, Nicolaus Bobadilla: Brixiam in Cenomannos ditionis Venetæ, Claudius Iaius grauibz item de causis abiit. Ac per idipsum tempus etiam in extremas terras primū Societati patuit aditus. Brasilicam oram, & præterea quidquid inter inaccessum olim Bonæ spei promontorium, vltimosq. Sinas interiacet maritimi tractus, Indo & Gange superato, Lusitani, armatis classibus, ante annos aliquot, ingēti ausu & labore, æque fortiter ac feliciter aperuerāt. neq. Ioannem hoc nomine tertium Lusitaniæ Regem insigni virtute ac pietate virum,